

§ 4.

Der tillægges Udvalgets Medlemmer Dagpenge for Rejse- og Mødedage samt Befordringsgodtgørelse efter Kirkeministerens nærmere Bestemmelse.

Udvalget kan antage lønnet Medhjælp.

Udvalgets Udgifter afholdes med Halvdelen af Staten, medens Resten fremskaffes ved Ligning paa Menigheden, saaledes at $\frac{1}{3}$ udredes af København og Frederiksberg, Resten af det øvrige Land.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Medens den kirkelige Lovgivning siden Grundloven af 1849 i det væsentlige har taget Sigte paa det enkelte Menighedsmedlems Stilling i Menigheden og overfor Præsten, i hvilken Henseende der er gennemført en stadig mere vidtgaaende Frihed for den enkelte — gennem Sognebaandsløsningsloven, Loven om Kirkernes Brug m.v. — har Lovgivningen indtil dette Aarhundredes Begyndelse ikke i videre Omfang beskæftiget sig med Forholdet imellem Staten og Kirken. Efter Grundloven har Folkekirken derfor været styret af Staten gennem Kirke- og Undervisningsministeriet og senere Kirkeministeriet uden anden Medvirken end den embedsmæssige, som har været ydet af de kirkelige Tjenestemænd, navnlig Provster og Biskopper, og Staten har i dette Forhold som paa andre Staten underlagte Omraader haft alle Afgørelser i sin Haand gennem Rigsdagen og vedkommende Minister. I dette Forhold er der imidlertid i den siden 1903 gennemførte kirkelige Lovgivning sket en Forandring, først ved Oprettelsen af Menighedsraad og navnlig ved den senere Udvidelse af den disse tillagte Myndighed, der ikke er indskrænket til økonomiske Sager og til Sognets egne Anliggender, men gaar betydelig videre saaledes ved den Menigheds-

raadene tillagte Indfyldelse paa Besættelsen af Bispeembederne, jfr. Loven af 30. Juni 1922. Dette har ført til, at Menighedsraadene har dannet Foreninger, der vel ikke er officielle, men som dog i Praksis kan faa betydelig Indfyldelse.

Herved er der indført en væsentlig Indskrænkning i Statens Bestemmelsesret i Folkekirkens Anliggender og er aabnet Mulighed for Konflikter mellem Statsmagten og de ved Lov indførte Repræsentationer for Menighederne.

Ministeriet har derfor anset det for rigtigt at foreslaa Nedsættelsen af et Udvalg af blandet politisk og kirkelig Sammensætning for at undersøge, om der er Grund til at indføre forandrede Bestemmelser i Forholdet mellem Stat og Kirke, derunder ogsaa Spørgsmaalet om en fuldstændig Adskillelse.

Som bemærket har man tænkt sig, at Udvalget skulde bestaa dels af Repræsentanter for Staten, dels af Repræsentanter for Menighederne, og man har anset det for rigtigt at give de vigtigste kirkelige Organisationer Adgang til at udpege nogle af Udvalgets Medlemmer.

Udgifterne foreslaas delt lige mellem Statskassen og Menighedsligningen.